

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

கருந்திட்டைக்கு
நீதிபி, ஜப்பசி,

அன்புள்ள ஜி

இச்சங்கத்தின் ஏழ் எட்டாவ தாண்டுகளின் விழாவில் திருவாளர் பா. வே. மாணிக்க நாயக்கரவர்களால் எழுதிப் பயக்கப்பெற்ற “அஜ்ஞாநம்” எனப் பெயரிய கட்டுரை, கழககைமுமி யிருந்தோரும் அல்லோருமாகிய பல்லேரர் வேண்டுகோளை முன்னிட்டுப் பதிப்பிடலாயிற்று. தங்களை யொந்தகல்விச் சான்றேர் சிலவர் ஆய்வுரை (criticism) கரும் பெற்று அவைகளையுமடன் சேர்த்துக் கட்டுரையை வெளியிடல் நேரியதெனத் தோன்றவின் அக் கட்டுரையின் படி யொன்று தடுடன் தங்களைய நோக்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறது.

பதிப்பு முடிவதன் முன்னரே பலபடிகளுக்குக் கைவிலைக் கூடிய விதைவில் அன்புடன் விடையிறுத்தல் வேண்டும்,

தங்கள் தாழ்மையுள்ள ஆழியன், ம.
த. வே. உமாமகேஸ்வரன், ம.
சங்கத் தலைவர்

திருவாளர் _____ அவர்கள்

முகவுரை.

உலகமுன்தேல் அஜ்ஞாநமுள்ளதாம்: அஜ்ஞாநமுள்தேல் உலகமுன்தாம். உலகமில்தேல் அஜ்ஞாநமில்தாம்: அஜ்ஞாநமில்தேல் உலகமில்தாம். ஆக என், அஜ்ஞாநத்திற்கு முன்னுமின்று பின்னுமின்று என்பதை மறக்கவியலாது. இஃதிவ்வாரூபிருக்க அஜ்ஞாநத்திற்கு முகவுரை, முன்தூரை, பாயிரம் என்னொன்று மொழிவதும் அஜ்ஞாநமே யன்னே? ‘பாயிரமில்லது பறுவலன்று’ என்பார்க்கு முகவுரை மொழியாது விவேஷ்டும் அஜ்ஞாநமாக மாகலானும், சொல்லினும் சொல்லாதிருக்கப்பெற்றும் அஜ்ஞாநப் பட்டத்தினின்றும் தப்ப வழியின்மையானும், முதவுரை சொல்லவே துணிந்தேன்.

என் அஜ்ஞாநவுரை ஏடுகளைக் கண்ணுற சேர்ந்த எனது நன்பர்கள் பலர், இவ்வஜ்ஞாநத்தின் வரலாறு என்னென்று வினவாதிருந்திலர். முதல் முப்பொருள்களுள் ஒன்றுகிய அஜ்ஞாநத்திற்கு 1இயலாறு உண்டேயன்றி 2வரலாறு இலதென அறியா அஜ்ஞாநத்தானே எனது நன்பர்கள், அஜ்ஞாநத்திற்கு வரலாறு கேட்கலாயினர். அஜ்ஞாநத்திற்கு வரலாறு வினவு வதும் தவறு; சொல்வதும் தவறு. ஆனால் அஜ்ஞாநப் பீபாராட்சி வளத்தின் அஜ்ஞாந பரதவம்) சான்றுகத் தவறிமைத்தலே சரியித்துமிகு, என உணர்ந்து இவ்வஜ்ஞாநத்தின் வரலாறு குறவியைந்தேன்.

1911-ஆம் ஆண்டின் இறுதியிலிருந்து என் அலுவலினின்றும் அடுத்தடுத் து நீண்டவிடுமுறைகள் பெற்று, கிடுமுறைக் காலங்களைத் 4 நரச்செலவினும், அறிவு நூலாராய்ச்சிகளினும், அவைகளைச் சார்ந்த சொற்பொழிவுகளினும் செலவிட்டு வந்ததில், நம் அருமைத் தமிழ்மொழி என் முயற்சிகளில் பெரும் பங்காக்க கொண்டது. இவ்வாறு நிகழுக்காலத்து, 1919-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், தஞ்சைக் கரங்கைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக் கருமத்தலைவர் (Secretary) திருவாளர் அ. கணபதி பிள்ளையவர்கள் என்னைக்கண்டு சங்கத்து

1. உண்டாம் இயற்கை 2. தோற்றம், பிறப்பு. 3. சிறப்பின். 4. பயணம் போதவில்லை.

ஆண்டுவிழா அனித்தில் நடைபெறுமென்றும், அவ்விழாவில் யான் ஒரு பெருஞ் சொல் நிகழ்த்த வேண்டுமென்றும், வேண்டிக்கொண்டதோடு, அவ்வுரையின் 1தலைப்பு இன்னதெனத் தெரிவித்தல் வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினர். தனக் கெனவாழாத் தமிழ்த் தொண்டர்களிற் சிறங்கோராய எனது நண்பர் வேண்டு கோளை யான் எஞ்ஞான்றும் மறுக்கும் வலியிலைஞிலைன், அவர் விரும்சியவாறே சொற்பொழிவு செய்வல் என்று ஒப்பினேன். ஆயினும், எடுத்துக்கொள்ளும் உபொருள், விழாவின் தலைவருக்கும் ‘குழுவிற்கும் ஏற்றதொன்றுக் கிருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆதலால் கூடுங் குழுவின் 4உள்ளப்போக்கு யான் அறிவேனுயினும், தலைவரும் இன்னுரென்று தெரிந்தே பெருஞ்சொல்லின் தலைப்புத் தணியவேண்டும் என்று மொழிந்தேன்.

இது கேட்ட நண்பர், ‘பெரும்பாலும் திருப்பாதிரிப்புவிழர் அடிகள் மேய்ஜ்ஞானியாவர்களே தலைமை பூண் ஒப்பக்கடும்’ என விடையிறுத்தனர். யான் ‘அவ்வாருயின் யான் ‘அஜ்ஞாநம்’ பேசுகின்றேன்’ என விளையாட்டாகச் சொல்லினேன். ‘என் ‘அஜ்ஞாநத்தை’ விரும்பின்ர்கள்?’ என்று அவர் வினவி, ‘‘கண்டுகெட்ட உண்டியிர்த் துற்றறியும் ஜம்புலதும் 5ஓயாதுதுகர என்கும் எப்போதும் மலிந்து கிடப்பது ‘அஜ்ஞாநம்’ ஒன்றேயாதவின் அதனைப்பற்றி யான் ஓயாது விழா நாட்கள் முழுவதினும் பேசுவதானாலும், 6 பொருட்பஞ்சமும் முயற்சி வேண்டுதலும் இல்லை; அம்மலிவு அறிந்தே அஜ்ஞாநத்தை விரும்பினேன்’ என்று விளக்கினேன். அதுகெட்டு அவரும் முற்றிலும் ஆர்வம் உற்றனர்.

அதன்பின் சங்கவிழாவின் எற்பாடுகள் எல்லாம் எனக்குத் தகவல் ஒன்றும் இன்றியே செய்யப்பெற்றன. இதனிடையில், 31—3—1919ல் யான் விடுமுறையினின்றும் மீண்டு என் அலுவலை வேவூரில் ஒப்புக்கொண்டேன். ஒப்புக்கொண்ட இரண்டாவது திங்கள் தொடக்கத்தில் சங்க அமைச்சரிட மிருந்து ‘அஞ்சல் வழியாகப் பதிப்பிட்ட விளம்பரமொன்று கிடைக்கப் பெற மேன். அதில், என் பெயரோடு பொருத்தி, ‘அஜ்ஞாநம்’ என்று குறித்திருந்தது. அது கண்டபோது, அச்சேர்க்கை மிகவும் பொருத்தமானது, பொய் யென்பதிலாதது என்று பெருகிழ்வறாறே னென்னிலும், பல்லாண்டுகள் அலு

1. பெயர். 2. விஷயம். 3. கூட்டம். 4. அபிப்பிராயம். 5. இடைவிடாது அனுபவிக்க (திருக்குறளிலிருந்து எடுத்தாண்டது). 6. விஷயக்குறைவும். 7. தபால்.

வளினின்றும் விடுமுறை பெற்றிருந்து அணித்தல் தவலை ஒப்புக்கொண்டமையின், கரங்கை விழா நாட்களில் அவன் சென்று அஜ்ஞாநத்தை மொழிவதற்கு 1இடங்கேடாக இருந்தபடியுணர்து சிறிது மகிழ்ச்சி குன்ற நேர்ந்தது.

என்றாலும், அஜ்ஞாநப் பெருவிருந்கை யானும் சங்கக்குழுவும் இழந்து விட ஒள்ளுமான்றாது, யானே சென்று அஜ்ஞாநம் நவீனும் 3ஆழம் இன்றூயினும், என் அஜ்ஞாநத்திற்குக் கொடுத்திருந்த ஒன்றேகால் நாழிகை நேரத்திற்கு வேண்டிய அளவு ஏடுகள் எழுதியாவது அனுப்புவதே சரி எனத் துணிந்தேன்.

என் அலுவலின் இடையிடையே சிறுநேரங்களைத் திருடிக் கையச்சுப் பொறி (Typewriter) யால் அஜ்ஞாநத்தை அடித்து முடிய 24—5—1919 ஆயிற்று. என் 4‘நிறைமொழியாணையிற்கிளாந்து’ அஜ்ஞாந மந்திரம் முடிந்த அப்பொழுதே அதன் வன்மை 5கண்கூடாகத் தோண்றத் தொடங்கிற்று.

அடுத்தாள் இருபது நாழிகைக்குள் அஜ்ஞாந வேடுகள் யான் தங்கியிருந்த வாழைப்பாடி யென்னும் சிற்றாரினின்றும் கரங்கை சேரவேண்டியிருந்ததால் அஞ்சல் வழியே அனுப்ப முயன்றேன் ஆனால் அஞ்சல்வண்டிக் குதிரைக்கு ஜெறு நேர்ந்து வரவேண்டிய போழ்த்தில் வரவில்லை. வாடகைக்கு நடக்கும் தமியங்கி வண்டி (Motor Bus)யில் ஆள்வசன கொடுத்தனுப்பவும் இயலாது தமியங்கியின் பொறி (Engine) கெட்டு வாராது நின்றுவிட்டது. ஏடுகள் எழுதிமுடிந்தும் அனுப்ப இயலாதகற்கு யான் வருந்தியது உணர்ந்த பொதுவேலைக் கண்காணி (Public Works Department Overseer) ஒரு வர், தன் சுருநி (Bicycle) வண்டிமிது கேலம் சென்று ஒரு காலாள் (Peon) கையிற்கொடுத்து இருப்புவழி வண்டி (Railway Train)யில் கரங்கைத் துறுப்புவதாக ஒப்பி ஏடுகளை வாங்கிச் சென்றனர். அவ்வாறு சென்ற நண்பர் கேலம் சங்க எல்லை சேர்வதன் முன் உருளி (Wheel)யில் முள்ளத்து காற் றுக் கழுன்றுபோக, நடந்து சென்றும், வண்டிக்கு விளக்கின்மையால் சில செந்ததீக்க காவலர் (Constables) களிடம் முட்டுண்டும், இறுதியில் பொது

1. இடைஞ்சல்.
2. மனக்கொள்ளாமல்.
3. வது, அதாக்டம்.
4. கறறுவல்ல பொயர் கட்டளையை மேற்கொண்டு சொல்லிய (தொல் காப்பியத்தினின் நெடுத்தாண்டது).
5. பிரத்தியங்குமாக.
6. துண்பம்.

வேலை மன்றக் கட்டிடத்தைச் (Public Works Department Office) சேர்ந்து, அவ்விடம், கள்ளை அவன் குடித்தானே அன்றி அவனைக் கள் குடித்ததோ என்பது. தெரிவதற் கியலாத விலையிற் கிடந்த காலாள் ஒருவகை இருந்தானுகளின், அவனை எழுப்பி நிறுத்தி அழைத்துப் போய்த் திருக்சிராப்பள்ளி வழியாகத் தலைசைக்குச் சீட்டுவாங்கிவாவென்று அனுப்பினர். அக் குடியன் மதுரைக்குச் சீட்டுவாங்கிவாவென்று வண்டியிலும் ஏறிவிட்டான். ஆனாலும் வண்டி புறப்படும் தருவாயில் பொது வேலைக் கண்காணியாருக்கு ஜயம்வந்து, சீட்டை வாங்கிப்பார்க்க மதுரை யென்று இருக்கக்கண்டு, கள் ஞாநம் சிறிது கலையும்படி அவன் கவுள்களிற்றுக்கி, திருக்சிராப்பள்ளி யடைந்ததும் வேறுசீட்டு தலைசைக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகும்படி நோவ நோவக் கற்பித்து அவனை அனுப்பினர் எனப் பின்னால் தெரிய வந்தது.

இந்தகைய அஜ்ஞாந 1 ஒட்டபோலக்கங்களோடு சென்ற அஜ்ஞாந ஏடுகள் கரங்கையில் தக்கவேலையிற் சேர்ந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர் அடிகள் மேய்ஜ்ஞாநியார் கொலுவில், எனக்காக எனது நண்பர் ஒருவரால் அரங்கேற்றப் பெற்றன.

யானே அஜ்ஞாநமாகவிருந்து, மெய்ஜ்ஞாநத்தை ஏசுகின்ற முறையில் 2 (சிந்தால்துதி) 3 முப்பொருளுண்மைகளை விளக்கிக் காட்டும் முற்கியுடன் எழுதிய அவ்வேடுகளைக் கழகத்திற் படித்தாண்டும் அவ்வஜ்ஞாநப் பெருமான் திரம் தன் ஒப்புயர்வின்றிய வன்மையால் குழிஇயினேரை மயக்கத்தி ஸாழ்த் தியதெனக் கழகம் புக்கிருந்த சில நண்பர்கள் சொல்லக் கேட்டு இறும்பூதெய் தினேன். அங்குனமே இனி இவ்வஜ்ஞாநப் பதிப்பைக் கண்ணுறுவோர்க்கும் அத்தகைய மயல் மேற்கொள்ளாதபடி இம்முகவரை எழுதலாயிற்று.

இப்போது வழங்கி வரும் வைதிக சித்தாந்தம் என்னும் கோட்பாடு களையும் இப்போது நம்மவர்கள் சிறு பான்மையோரே கற்று வருவதாலும், இதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வழங்கி வர்த்தும் வைதிக சித்தாந்தத்திற்குச் சிறிது மாறுபட்டதும் தொல்காப்பியத்தில் விரவிக்கிடப்பது மான கந்தழிக் கொள்கை இப்போது மறைந்திருப்பதாலும், யான் ஆராய்ந்த எக் கொள்கைகளிலும் இக் கந்தழிக் கொள்கையே இயற்கை உண்மைகளுக்கும்,

1. திருவிழாச் சிறப்புக்களோடு. 2. பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம்புளைதல். 3. பதிப்பாசம்.

அறிவுநால், எண்ணுால், அளவைதால் முதலாயினவற்கீழும் 1முரண்படாது நிற்கின்றது என்று தோன்றியபடியாலும், அவ்வாறு மறைந்து கிடக்கும் பண்டைத்தமிழ் நாட்டுக் கந்தமிக் கொள்கையைச் சிறுமிள்ளோகளும் உள்ள கொள்ளும் விளையாட்டு நடையில் எழுத எண்ணித் துணிந்தேன். அஃதெம் மட்டில் நிறைவேறியதென்பது ஒதுவோரே மதிக்கற்பாலது.

இக்கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் அஜ்ஞாா மெய்ஜ்ஞாா வேற்று மைகளுக்கேற்ப, வழிவுவேற்றுமைகளும் இயற்கையி லமைந்திருப்பவைகளை மிகவும் சருக்கமாகச் சொல்லியுள்ளேன். இப்பகுதி எழுதியுள்ள அளவில் எளிதில் உணரக்கூடியதன்று. ஒன்றேகால் நாழிகை நேரத்திற் படிக்கவேண்டிய அளவே கட்டுரை எழுதவேண்டி யிருந்த படியாலும், இப்பகுதியிற் சொன்ன பொருள் அஜ்ஞாா மெய்ஜ்ஞாாங்களோடு ஒன்றுபட்டதாகையாலும், விரிக்கிற்பெருகுமாதலாலும் மிகவும் சருங்கச் சொல்ல நேர்ந்தது.

ஆயினும் ஐரோப்பியர்கள் டார்வின் (Darwin) என்பாருக்குப் பின் கண்டறிந்த இயற்கை யுண்மைகளையும், இன்னுங் காணுதிருக்கின்ற பெரும் பகுதி களையும் நம் தமிழ்முன்னோர் பல்லாயிரம் யாண்டுகளுக்கு முன்னரே நன்குணாா திருந்தார்களாதலாலும், அதன் விரிவு ஐரோப்பியர்களுக்கும் ஓர் புதுக்கல் வியபைக் கொடுக்கக் கூடியதாதலாலும், இப்பகுதியை ஆங்கிலத்தில் எழுத விரும்பித், திருக்சிரப்பள்ளியில் 1921-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் ‘வழி வோடியைந்த அறிவின் தோற்றம்’ ‘The Evolution of Intellect in co-ordination with Form’ என்னுங்தலைப்படில் மூன்று பெருஞ் சொற்கள் மொழியலாயின. இன்னும் பொருள் முடிந்தவுடன் அதனையும் வெளியிட எண்ணியிருக்கின்றேன்.

இச்சிறு சுவடியைக் கண்ணுற நேருக் கல்வியாளர்கள் அவரவர்களுக்குத் தோன்றும் குற்றங்குறை ஜயப்பாடுகளை அருள்புரிந்து எனக்கு எழுதுவார் களாயின் யான் நன்றியறிதலுடையவனுவேன்.

தங்கள்-சித்தாநகரம் }
6-2-22 }
1. மாற்படாமல்.

பா. வே. மாணிக்கம்.

மெய்ஜினாநத்தின் கொலுவிருக்கையில் அஜ்ஞாநத்தின் வழக்கீடு.

எனது தம்பியாயினும் தலைவரவர்களே! பிள்ளைகளாயினும் பெரி யோர்களே! தலைக்கு மின்சிய தம்பி*க்கும், கைக்கு மின்சிய பிள்ளைகளுக்கும் பணியிலேவன்டிய முறைப்படி பணிகின்றேன்: என் பணியை யோம்புவீர்களாக!

இப்போது நுமது தலைவராகிய மெய்ஜினாநத்திற்கு யான் தமைய ணென்பதும், உங்களுக்கு யான் மூதாதைத்தீடியென்பதும், எல்லோருக்கும் நன் ரூகத் தெரியுமானதும், இவ்வஜ்ஞாநத்தையா உறவு கொண்டாடுவதெனக்கூசி, வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஒப்புக்கொள்ளாமை மாத்திரமா? இங்கே பேசுவந்திருப்பது அஜ்ஞாந மல்லவேயல்ல வென்றுகூடப பச்சைப் பொய்யும் சொல்லத்துணிவீர்கள்! ஆயினும், அது இயற்கையே யென்று யான் உங்களை மன்னிக்கின்றேன். எனது நண்பர் ஒரு ஜியர். அவர் தந்தை மஹடத்தொழிலாள ராயினும் தன் பிள்ளையைப் படிப்பித்து-அருமறையன்று, ஆங்கிலம் படிப்பித்து-மகன் டெப்புட்டி தாசில்தார் எனகிற ஓர் சிறிய நாட்டாண்மை வேலைக்கு வரவே, தானும் அவரோ டுதுவுறைந்து வந்தனர். யான் இந்நன்ப ரில்ல மோர்முறை சென்ற போம்து, கால்நடையிலும் கைவிச்சிலும் வீட்டுத்தலைவர் போன்றும், உடையொழுங்கிற ரும்ந்தும் தோன்றிய அவரையின்னூரென வறிய விரும்பி, எனது நண்பரை நோக்கி, ‘யாரிப்பேர்வழி?’ யென்று வினவ, எனது நண்பர், அவர் தன் மஹடத்தொழி லாள (He is my cook) ரென்று ஆங்கிலத்திற் புகன்றனர். அவ்வளவுவரை

* அண்ணன் பேசுக் கேளாது நடக்கும் தம்பி.

† பிரம்படிப் பருவங் தாண்டிய பிள்ளைகள்.

‡ மெய்ஜினாநத்திற்கு அஜ்ஞாநம் முற்பட்டதாலையால்.

§ எல்லோரும் அஜ்ஞாநத்திற்குக்கே பிறக்கவேண்டியிருத்தலின்

ஆங்கிலத்தின் பொருளை நுடபததி இணர்ந்த தங்கை, சினமுகத்தோடென்னை கோக்கி, 'ஜயா, நான் அடிப்புக்கோவி நெருப்பு மூட்டிய மனை வேறு; சமைத்த கநி கற்றல் மோலோயாகிய இந்தப் பையல்தான்.' என்றனர். ஆகவின், வெளிப் பகட்டு உட்பகட்டு ஒன்றே நூழில்லா இவ்வஜ்ஞாநத்தையா நீங்கள் உங்கள் மூதாதை பென்றும், தலைவர் தம் தமைப் பெண்றும், ஒப்புக்கொள்ளப் போகி நீர்கள்? இல்லவே யில்லை. ஆனாலும், என் குடியில் வாழையடி வாழையென வந்த உங்கள் திருக்கூட்டத்திற்கு யான்தான் மூதாதை பென்பதை யான் நிலை நாட்டாமலோ விடுவேன்? விட்டேனேல் யான் அஜ்ஞாநமல்லே னுயிடு வேனன்றே?

அன்றியும், 'நீ அநதக் காலங்கண்ட அஜ்ஞாநம் அலலவே யல்ல. அவன் ஆங்கிலவாட்சி வாநத நாளை முதல் எங்களுறை விட்டு ஒடிவிட்டான். எங்கெங்கோ கெட்டலைந்து கேடுகெட்டு, நான்காண்டுகளுக்கு முன் னே ரூதியா வக்குச் சென்று உதையுண்டான்; பின் ஜூர்மனி, துருக்கி சென்று பின்னும் உதையுண்டான். இப்போது அந்த அஜ்ஞாநம் ஆப்கானிஸ்தானத்திலிருக்கிறது என்று கேள்வி. இங்கே நீயானோ வேற்றாள்; அஜ்ஞாநமென்று பொய்ப்பெயர் புனைந்து வந்து நிற்கின்றன, போ போ.' என்றுகூடச் சொல்லிவிடுவீர்கள். ஏனெனில், மூத்த முறையில் என் பிறப்புரிமையாகிய பட்டத்தை, யான் சந்திரக் கண்ணயர்ந்தது பார்த்து, நீங்கள் ஒன்றுபட்டு, மோசங்கெய்து கவர்த்து என் தம்பியாகிய மெய்ஜ்ஞாநத்திற்குக் கொடுத்தீர்களன்றாரு? அதனாற்றூன், என்னை யானல்ல வென்று இப்போது புறட்டுப் பேசுகின்றீர்கள். உங்களுக்கு இந்தப் புல்லறிவு புகட்டியது இன்னுரைன்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனக்கா உங்களால் மறைக்கக்கூடும்! ஆரிய நாட்டில் அண்ணன் இராமன் பட்டத்தைக் கவர்ந்து, தம்பி பரதனுக்கு அளித்த தயாத கைகேயிகளும், அதற்குப் பழிலாங்க இரண்டன்னண்மார்கள், வாலி இராவணர், பட்டங்களைப் பிடுங்கித் தம்பியர் சுக்கிரீவ வீட்டனர்களுக்கு அளித்த இராமனும், உங்களுக்கு

* ஆகவில் ஆட்சியால் அஜ்ஞாநம் ஒழிந்ததென்பது.

† ஐரோப்பியப் போரில் அஜ்ஞாநத்சால் நுழைந்து மூட்டிப்பட்ட நாட்டவர்களைச் சட்டுகின்றது.

‡ இக்கட்டுரை எழுதியகாலத்தில் ஆப்கானியர்கள் போரில் தலையிட முயன்றிருந்தனா.

இத்தகாத வறிவு புகட்டியுள்ளனர். ஆனால் அந்த இராமப் பேதையைப்போல என்னைத் தூரத்திலிடவா உங்களால் முடியும்! அந்த வாலி யிராவணப் பூச்சி களைப்போல இந்த அஜ்ஞாநத்தை நசக்கவா உங்களால் முடியும்! நானேன் என் பட்டத்தைத் தமிழ் மெய்ண்ஞாநத்திடத்து உள்ளக் கனிவால் சற்று விட்டுக் கொடுத்தால் கொடுப்பேனே யல்லாது, வலுக்கட்டாயத்தால் நீங்கள் மோசஞ் செய்து கவர்ந்து கொடுக்க ஒருக்காலும் ஒருப்படவே மாட்டேன்.

என் மூதுரிமையை எவ்வாறு புறக்கணிக்கத் துணிந்தீர்கள்? எவ்வாறு மறந்தீர்கள்? நீங்களெல்லோரும் இவ்வண்ணாநத்தோடு பிறந்தீர்களா அல்லது மெய்ண்ஞாநத்தோடு பிறந்தீர்களா? சொல்லுங்கள். உங்களிடத்தில் மெய்ண்ஞாநம் எப்போது வந்தான்? எனக்கு நீண்ட நாளைக்குப் பின்னரன்றே? அப்படிப் பின் வந்ததுமன்றி, பெரும்பான்மை நீங்கள் என்னேடு தானே பழகி வருகின்றீர்கள்? நான் உங்களோடு பழகியதில் மாத்திரமா மூத்தவன்? இந்த வையம் உண்டானபோது உடனைக்க விருந்தது நானு? அல்லது இப்போது கிளம்பிய விந்த மெய்ண்ஞாநமா? நீங்களே கடவுளாணைக்கு அஞ்சிச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம். மெய்ண்ஞாநமோ முந்தா நாளையச் சிறுவன். நீடித்து என்னைப் போல வாழ்பவனு மன்று. இத்தகைய நீர்க்குமிழி போன்ற இச்சிறுவனைக் கோரி என் தவறிமூத்தீர்கள்?

நி. இருக்கட்டும், உங்களுக்குப் பல்லிவு புகட்டிய தயரதன், கைகேயி, இராமன் ஆகிய மூவர்களும் கேட்போர் கேள்விக்கு மறுமொழி புகலவாவது கில பொற்றற் பொருட்டுக்களை யீட்டிவைத்திருந்தனர். உங்களுக்கு அத்தகையனவும் கிடையாலே. அந்தோ! சுக்கிரிவன் மனைவியை அவனன்னன் கவர்ந்தன என்ன வோர் குற்றங்கூறுவர். அவ்வாறு மெய்ண்ஞாநத்திற்கு இழப்பதற்குக் கூட மனைவி மக்களுங் கிடையாரே! தமிழ் வீட்டனான் நன்னென்றியாள என்று பட்டங் கொடுத்த தென்பர். அவ்வாறே தமிழ் பரதனும் நன்னென்றியாள என்பன்பர். பட்டம் தன் மகளைவிட்டுப் பிறம்த்து பரதனுக்குப் போய் தென்ப துணர்ந்த கோச்சையும்,

முறைமை யன்றென்ப தொன்றுண்டு மும்மையின்
நிறைகுணத்தவ னின்னிது நல்லனால்.’

அதாவது, ‘முத்தோனிருக்க இளையோன் பட்டங்தாங்குவது முறைமையல்ல வென்பது இவ்வையத்து நெறியொழுங்கில் உண்டு; ஆனாலும், உன்னைவிடப் பரதன் விறை குணத்தவன், எல்லவன்?’ என்று சொல்லிக் கோசலை தேந்றித் தேறினான். அவ்வாறு தேறுவதற்கேதும் இம்மேய்ஜ்ஞாநத்திற்கு ஏதேனும் நன்னென்றி ஏற்றனமை மருந்திற்கு முன்டா? ஐயோ! கெட்டார்! இம்மேய்ஜ்ஞாநத்தின் பொறுக்கலர்றுக் கொடுக்கன்னமையைக் கேளுங்கள்! கேளுங்கள்! என்னருமந்த செல்வர்களே!

ச. இந்த மேய்ஜ்ஞாநத்திற்குக் குழவிகளையும் கிழவர்களையும் கண்டால் பிடிக்கவே பிடிக்காது*. ஆணேனுஞ்சரி, பெண்ணேனுஞ்சரி, அவர்கள் மழலீப்பருவங் கடந்து வளர்ந்து திரளாத் திரளவே அவர்களிடம் மேய்ஜ்ஞாநம் சிறுகச் சிறுக நண்பு பாராட்டுவன். கிழமாகவாக இம்மேய்ஜ்ஞாநம் சொல்லாமல் நமுவிளிடப் பார்ப்பன். பழைய வறவால் கிழங்கள் இவனை இறகப் புல்வி ஆம், நாளைடைவில் விட்டோடிப் போகின்றனன். உங்கள் பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரையிலும், அவ்வாறே பிறப்புகள் தோறும், உங்கள் இளமை முதுமை ஆண்பால் பெண்பால் என்பன போன்ற உடன்பாட் டெதிர்மறைத் தன்மை களை வேற்றுமைப் படுத்திப் பாராது, ஓரமின்றி, உள்ளன்போடு, உங்களுடைய நன்மைக்குஞ் தீவைக்கும், இன்பத்திற்கும் துண்பத்திற்கும், உங்களோ டிடை விடாது கூடவிருந்து உழல்வது யானேயன்றே?

எ. இந்த மேய்ஜ்ஞாநத்திற்குச் செய்ந்நன்றி கொல்வதே பிறவித்தன்மை. என தேழூச் செல்வர்கான்! எமாந்தீர்கள்! எமாந்தீர்கள்! புறப்பகட்டுக் கண்டு எமாந்தீர்கள்! நீங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் இந்த மேய்ஜ்ஞாநத்திற்கு எவ்வளவு பணங்கொடுத்து உடலுமூத்து அவன் விருப்பம் போனபடி யெல்லாம் நடந்து சுதறினீர்கள்? அதற்கெல்லாம் உங்களுக்குக்கைக்கு மெய்யாகக் கிடைத் தது என்ன? பிரம்படி, மனையேற்றம், அண்ணாந்தாள், திட்டு, குட்டு, மொட்டு, திருகு, கிள்ளு, அடி, உதை, துறத்து, வெருட்டு! ஐயோ! பேதைமை!

* சிறுவர்களுக்கு மெய்ஜ்ஞாநம் வருவதற்குக் காலம் செல்கிறபடியாலும், கிழவர்களுக்கு மெய்ஜ்ஞாநம் குறைந்துபோகின்றபடியாலும் இவ்வாறு உவமப்படுத்தலாயிற்று.

† பண்ணடத் தின்னைப் பள்ளிக்கூடங்களில் இத்தகைய பலவித ஒறுத்தல்கள் நடந்துவந்தன. ஆக்கில ஆட்சியில் இவைகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பேசுதழை ! அத்தனையும் பொறுத்து நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டும், உங்களில் மிகுதியாகப் பெற்றவர்களிடத்தே இம்மெய்ஜ்ஞாநம் வரவே மாட்டேன்று உதற்சிட்டனன். சிறுபான்மையோ ரிடத்து வரப்போக விருந்தானானாலும், - ஜீயோ! என்னென்று சொல்வேன் ! சினைக்க வயிற்றெரிச்சல் கொள்கின்றது-என் னருமந்த பிள்ளைகாள் ! உங்களுக்குச் சின மூன்ற்படி ஒருவன் அறைந்து விடுவானானால், அத்தருவாயில் இம்மெய்ஜ்ஞாநம் உங்களை நட்டாற்றிற் கவிழ்த்து விட்டு இருந்த விடந் தெரியாமல் ஒடிவிடுகிறோன். நான்றூன் உடனே வந்து உங்களுக்கு உதவியாக நிற்கின்றேன். உங்களுக்குச் துறைக்குறும்படியான ஒரிடுக்கண் நேர்ந்தால், அப்போதும் இம்மெய்ஜ்ஞாநம் சொல்லாமல் ஒடிவிடுகிறோன். அப்போதும் நீங்களெற்குத் தவறுற்றியனவெல்லாம் பொறுத்து, நான்றூன் உங்களுடனிருந்து நல்தின்கெல்லாம் உடனுக்கர்பவன். இம்மாதிரியாகத் தக்க வேலைகளில் உங்களை மோசஞ்செய்து விட்டோடும் மண்குதிரையைப் போன்ற இம்மெய்ஜ்ஞாநத்தை ஏனப்பாகோரின்கள்?

அ. இந்த மெய்ஜ்ஞாநத்திற்கு எப்போதும் உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்வதே தொழில். இவன் உண்டாம்போது ஒரு கொழுக்கட்டை போல உருவமுங் கிடையாது*; குந்தக் குடிசை கிடையாது; ஒதுங்கப் புறந்தின்னை கிடையாது; கட்டத் துணி கிடையாது; உண்ணச் சோறு கிடையாது. ஒன்றுமில்லா வறுமையே இவனுடன் கொண்டுவந்த சில்லங். தமிழியென்றினகிக்க, கால் நிறத்திக்க, கட்டுமைத்து, வாயில் பலகணிகளமைத்து, நீர் கழிக்க வழி, காற்றுவழி, முதலானவையும் அமைத்து, ஒடு மேய்ந்து, கடப்பை மாடியில் கீரை முளைசிப்பதுபோல†, வெப்பந் தாக்காதபடி சம்பு போலக் கூரை வளர்க்கி. உங்களைதிரே யிருக்கும் இவ்விடுதி † யொன்று

* ஆன்மாலிற்கு மலவாசனை அதாவது அஜ்ஞாநசம்பந்தம் இல்லாதவரையில் உடல் கிடையாதாகயாலும், வினைப்போகமே உருவெடுத்து நுகரும் போகமானபடியாலும். மெய்ஜ்ஞாநத்திற்கு ஒரு முதலிய கிடையாவென்று.

† கடப்பை யென்னும் ஜாரில் மாடிவிடுகள் கட்டும்வகை, சுவர்களின்மீது மரச் சட்டங்களைப் பரப்பி, அவைகளின்மீது மூங்கிற்றட்டிகளையிட்டு, மேலே சுவட்டுமெண் ஒரு முழு உயரத்திற்குக் கொட்டிக், கீரைவிழைத்து வைப்பது. இது வெப்பம் தாக்காதபடிக்குச் செய்வது.

‡ உடலையே ஓர் கட்டிடமாக விவரிக்கப்படுகிறது.

அஜூவிற்குள்ளே யாண்டுவிற்ப தின்னதெனத் தெரியுமா?	தெரியாது.
இவ்வையம் உண்டாகுமுன் என்னவிருந்தது தெரியுமா?	தெரியாது.
இவ்வையத்திற்குப்பின் என்னவிருக்குங் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
இவ்வையம் என்னவாய்க்கொண்டுபோகின்றது தெரியுமா?	தெரியாது.
நீங்கள் முன் என்னவா யிருந்தீர்கள் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
நீங்கள் சின் என்ன வாசிர்கள் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
கடவுள்யார் தின்னமாகத் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
பிரமம் என்பது எப்படியிருக்குங் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
எங்கு மிருப்ப தின்னதெனத் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
எங்கு மில்லாத தின்னதெனத் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
மேய்ஜ்ஞாநத்தின் புறத் திருமேனிக்குள்ளே என்னென்ன விருக்கின்றன வெனத் தின்னமாகத் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
நங்கள் யாவர்க்கும் ஒரு பொதுப்பெயர் வைத்திருக்கிறேன் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
எனக்கு நீங்களைல்லோருஞ் சேர்ந்து ஒரு சிறப்புப் பெயர் தூய்வுத்தமிழில் புதிதென நினைந்து பண்டையதை வைத் திருக்கின்றீர்கள் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் ஏன்கேட்டேன் தெரியுமா? ...	தெரியாது.
* இந்த உடைக்குள் இருப்பது யார் தெரியுமா? ...	அஜ்ஞாநம் மென்கிற தாங்கள்தான்.
ஆம், ஆம். நீங்களைல்லோரும் இந்த அஜ்ஞாநத்தினுடைய சொக்குப் பெயில் மயங்கி உங்களையம் அறியாது உண்மையேயே பேசிகிட்டார்கள்.	

இக் அஜ்ஞாங்ம் என்பது ஆரியர்கள் என்னைச் சுட்டிச் சொல்லுகின்ற பெயர். அதற்குத் தூய்ந்தமிழில் தகுதியாகத் ‘தேரியாது’ என்று எனக்குப் பெயர் வைத்திருக்கன். என் பெயர் ‘தேரியாது’ என்பதுதான். இந்தத் ‘தேரியாது’ என்கிற அஜ்ஞாங்ம், எங்கெங்கே, எவ்வெப்போது, எவ்வெப்படி இருக்கின்றதென ஒப்புக்கொண்டார்கள்; இப்போது நினைத்துப் பாருங்கள். என் கையிலிருப்பதும், என் சட்டைப்பையிலிருப்பதும், என்னுள்ளத் துள்ளிருப்பதும், என்னுடற்குள்ளிருப்பதும், உங்களுள்ளே யிருப்பதும், இவ்

இது சொற்பொழுவாளர் தன்னுமே சடிக காடிக கெட்டது.

வையத்துள்ளே யிருப்பதும், இவ்வையத்தின் புறம்பே நிற்பதும், அஜூவிற்குள் வே யாண்டுகிறப்பதும், இவ்வைய முண்டாகுமுன் இருந்ததும், இவ்வையத்திற் குப் பின்னிருக்கப்போவதும், நீங்களித்தர்கு முன்னிருந்ததும், இனி யிருக்கப் போவதும், கடவுளும், பிரமமும், எங்குமுள்ளதும், எங்குமில்லாததும், நங்கள் பொதுப்பெயரும், எனது சிறப்புப்பெயரும், இந்தக்கேள்விகளும் உட்படத் ‘தேரியாது’ என்கிற அஜ்ஞாநமே யென்று நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டதும் போதாமல், மேய்ஜ்ஞாநத்தின் புறத்திருமேனி தப்ப உள்ளிருப்பதும் ‘தேரியாது’ என்கிற அஜ்ஞாநமே யென்றும் ஒப்பினீர்கள். இந்த உடைக்குள் ஸிருப்பது அஜ்ஞாந மென்கிற யானன்பதையும் ஒப்பினீர்கள்.

இ. உங்களுக்குத்தான் தானுகவுணரு மாற்றலிலதேனும், நாமகள் பிறப் பாகப் போற்றப்படும் ஓன்வைக் கிழவியாரே நாமகள் கூற்றுக்கூறிய,

‘கற்ற துகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றற்ற கலைமடங்கை யோ துகிறுள்—சுற்றும்
வெறும்பந் தயங்கற வேண்டாம் புலவீர்
எறும்புந்தன் கையாலென் சாண்.’

என்பதையாவது படித்துணருங்கள். இங்கே ‘கற்றது’ என்றது மேய்ஜ்ஞாநத்தை; ‘கல்லாதது’ என்றது என்னை—அஜ்ஞாநத்தை. அவள் நன்கெடுத்துக் காட்டியவண்ணம், மேய்ஜ்ஞாநம் உங்கள் கையிலெல்லத்துப் பாராட்டிய மண்ணைங்கட்டிக்கு ஒப்பு. யானே இவ்வகிக்கு ஒப்பு. அந்த மண்ணைங்கட்டித்தான் என்ன? என்னைவிட வேறு? இல்லை, நீங்கள் தடுமாறி அம் மண்ணைங்கட்டியை நழுவ விடுவிர்களானால், அது மறுபடியும் என்னைடு (அஜ்ஞாநத்தோடு) கலந்து இரண்டற்றவிடும். இந்த ஒப்புமையிலுங்கடப்பாருங்கள்; இம் மேய்ஜ்ஞாநத்தின் தீத்தன்மையை நன்கு புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனள். அந்த மண்ணைங்கட்டியை நீங்கள் தான் தாங்கவேண்டும்; நீங்கள் தாங்கினிற்கும் வரையில் மேய்ஜ்ஞாநமாக விளங்கும். தடுமாறிக் கீழே விட்டர்களோ, அது மறைந்து போச்சது. யானே அப்படியல்ல; அசையாகிலையதாகிய வையகமாகவிருந்து உங்களையுந் தாங்கி, விழுந்த மண்ணைங்கட்டியையும் தாங்கி நிற்பவன். இவ்வாறு முக்காலத் திலும், மூனிடத்திலும், கடவுளும், பிரமமும், எல்லாம் யானுகவள் அஜ்ஞாநத்தைகிடுத்து, நீர்க்குமிழிபோன்று, நற்குடிப் பிறப்பின்றி, நற்றன்மையின்றி,

புறத்திருமேனிவரையில் வேறுகத் தோன்றிய இம் மெய்ஜ்ஞாநத்தை எம்மாட்சி கண்டு தெரிந்தெடுத்தீர்கள்?

ஈச. இம்மெய்ஜ்ஞாநம், என் செல்வாக்கைக் கண்டு, ஆற்றுமைகொண்டு, அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி' என்று தருக்குகிற மாயாவாதியென்று என்னை இழித்துக் கூறியும்; சிவம், சத்தி, மாயை அல்லது பதி, பசு, பாசம் என்கின்ற முப்பொருள்களை ஏன்றுமின்னள் வென்று புகங்றும், உங்களை ஏமாற்றித் தன்கைக்குட்போட்டுக்கொண்டனன் போலும். நீங்கள் பல்லாண்டுகளாக ஆண்டானடிமைத் திறத்திலேயே ஒழுகி வந்தவர்களாதவின்,

‘பழக்கங் கொடியதுபார் பாறையினுங் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும்.

என்றவாங்கு, உங்கள் பழக்கக் கேட்டால் ஆண்டான் வேறு, அடிமை வேறு, என்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆண்டாளையும் அடிமையையும் உள்ளிருந்தாட்டும், ஆட்டுவிக்கும் அஜ்ஞாநம் இருக்கிறே என்பது அஜ்ஞாநத்தினால் மறந்தனிர். யான் உள்ளே புகாவிடின் உங்கள் சிவன்றுன் கூத்தாடுவானு? அவன் கூத்தாடாவிடின், நீ, நான், அவன், என்கின்ற வேற்றுமை யுனர்ச்சி யோடு இவ்விடம் குழுமியிருப்பிர்களா? நன்றாக வன்னிப் பாருங்கள். உங்கள் மேய்ஜ்ஞாநத்தையே கேளுங்கள், என்ன நுமந்த செல்வர்களே!

ஈச. இந்த மெய்ஜ்ஞாநத்திற்கு என்னை நீங்கிப் பேசவே நாவெழாது; நடக்கக் காலெழாது; ஒரு வேலைக்கு முதவான். அதெல்லாம் என் வன்மைக் குச்சான்று.

‘மாயையை யகன்று னடக்கக் காலெழுமோ
வாயிடை மாற்றமான் றுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருந்துறும் பகளீர வளவோ.’†

என்ற வன்மையையும் ஒப்புக்கொள்வன். ஆயினுங், தற்சிறப்புவேண்டி, ‘அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி’ என்பதை மறுத்து, முப்பொரு ஞங்கெடன்பன். அவற்றுள் பாசம், மாயை என்கின்ற இழிபெயர் கொடுத்து மறைத்து, என்னை

முன்றிலொன்றுகச் சொல்வன். இம் மெய்ஜ்ஞாநத்தை வற்புறுத்திக் கேளுங்கள். அந்தப் பசு என்கின்ற சக்திக்கு என்னை நீங்கி விற்கச் சக்தியுண்டா? இச் சக்தியில்லாததைச் சக்தி*யென்று முரணைன் னும் பாவழகு போலும்! அந்தப் பதி யென்கின்ற சிவன்றுன் நான் புகாவிடின் கூத்தாடுவானு? என்ன போக்கள். இதெல்லாம் கேட்டும் உணர்ந்தும், ஒப்பற்றவென் செல்வாக்கை மறந்து, இருக்குமிடங் தெரியாதிருந்த மெய்ஜ்ஞாநத்தின் முப்பொருட் புரட்டுக்கு வீணாக வாளாயினீர்.

மநு. ‘சர்வம் ப்ரஹ்மமயம்’ என்பதும் ‘அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி’ என்பதும் உங்களுக்குத் தெளிவாக விளங்காவிட்டாலும், பொருள்படாச் சொற்களையகற்றி, அவைகளுக் கிணையான பொருள்படுஞ் சொற்களையாமைத்து ஒதுவீர்களானால், உங்களுக்குச் சுயானுபவம் என்கின்ற தற்காட்சி வந்துவிடும். பிரமம் என்றால் என்ன வென்று யான் கேட்டபோது சரியாகவே விடையளித்தீர்கள்; அதாவது ‘தெரியாது’ என்று சொன்னீர்கள். ‘தெரியாது’ என்றால்கான். அதாவது அஜ்ஞாநம் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். இப்போது ‘ப்ரஹ்மம்’ என்பதற்குப் படியாகத் ‘தெரியாது’ அதாவது ‘அஜ்ஞாநம்’ என்பதையமைத்து ஒதிப்பாருங்கள். ‘சர்வம் ப்ரஹ்மமயம்’ என்பதும், ‘சர்வம் அஜ்ஞாநமயம்’ என்பதும் ஒன்றே. அவ்வாறே ‘அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி’ என்பதும், ‘அஹம் அஜ்ஞாநாஸ்மி’ என்பதும் ஒன்றே. இப்போது உங்களுக்குத் தற்காட்சி வந்து விட்டது; ஜெயமேமில்லை.

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி
அஹம் அஜ்ஞாநாஸ்மி
ப்ரஹ்மோஹம் அஜ்ஞாநாஸ்மி
அஜ்ஞாநோஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி

என்பான வெல்லாம் நூற்கண்மையையே நூறிப்பன. அஜ்ஞாநத்திலுடைய செலவாக்கை விரிவாக வெசுப்புக்கொண்ட நீங்கள், மீற்சொன்ன வுண்மையைக் கண்கூடாகக் காண வினி யென்னதை? இப்போதேனும் மெய்ஜ்ஞாநத்தின் முப்பொருட் புரட்டைச் செவ்வனே யறிந்து, தவறீருமுக்கிற்கு வருந்தீரோ? அஜ்ஞாநோஹம்பாவைனா செய்யாமலே, என்னே டரண்டற்றிருக்கும் நீரிர,

சக்தி யென்று ஆன்ம சக்தியை.

இவோஹம்பாவனை செய்து, சிவமென்ற என்னென்று பிள்ளையோடு இரண்டற்றி ருந்தனிர் யாவர்? கையைத் தூக்குங்கள் பார்ப்போம். இவளினிற பூசி வியர்வை நாற்றம் போக்குவதையன்றி, உள் நீறு பூசி உயிர் நாற்றம் போக்கியோர் யார்? கையைத் தூக்குங்கள்.

இச் செல்வாக்கிக்கிருக்கட்டும். மேய்ஜ்ஞாநத்தின் வடிவமுகைக் கண்டு வாயங்காந்தீர்களா? கட்டமுகைக்கண்டு கண்கூசி மருண்ணர்களா? அழுகென்ப தெல்லாம் எனக்கும், என்வழிவந்த திருக்கூட்டங்களுக்குமேல்ளாது, உரியது இம் மேய்ஜ்ஞாநம் என்னேடு ஏட்டிக்குப் போட்டிபோட்டு; தகிடிக்குத் தகிடி செய்து, அழுகென்பது சுற்றுமில்லா திழுந்து, அதன் எதிர்மறை அதாவது இழிவடிவையே தனதாக்கிக்கொண்டனன். எங்காட்டுப் பாவலரும் ஏழிலென வணர்ந்து பாடிக் களித்தது, என் வழிவழி வந்த அஜ்ஞாநச் செல்வங்களை தலைகாலின்றிய மலையையோ? போக்கின்றி யலைமொதும் கடலையோ? ஒன்று மின்றி யூக்குவிக்கும் வாளையோ? கண் மன் தெரியாது கண்டபடி வீசீங் காற்றறோ? தனக்குத்தானே வலஞ்செய்தமுலும் நிலவைப்பையோ? புணர்ந்தோர்க் கமிழ்தும் பிரிந்தோர்க் கழலுமாய திங்களோயோ? உழைக்கப் பிழைக்க ஆக்கி யெழும்பும் காலைக் கதிரவனையோ? துய்க்க வுறநக விட்டுச் செல்லும் மாலைக் கதிரவனையோ? வானின்று வழங்கு மெழிலியையோ? சூல் கொண்ட இப்பையையோ? மால் கொண்ட களிற்றையோ? தலை கிழாக ஏட்டல் மேலாக உண்டு வாழும் புல் பூடுகளோயோ? கீழ்நோக்கி விலங்கை வாழும் விலங்கினத்தையோ? பாடியது. வேறெவற்றைச் செப்புக்கள்! இயற்கையழது அஜ்ஞாநக் களஞ்சியமாகிய மேற்கூறியவற்றிற்றின் உள்தெனப் பண்ணுட்டுப் பாவலரும் ஒப்பியுள்ளனர். நமதின்தியப் பெரும் புலவர் இரவீந்தூர் நாதரும், மேய்ஜ்ஞாநத்தின் உறவு கொண்டாடக் கூடிய மக்கட்பிறப்பினர் இருந்து வாழும் நகரப் பக்கம் கூடாதென வொழித்து, அஜ்ஞாநத் திருக்கூட்டங்கள் வாழும் காட்டகத்தினன்றே தன் கல்லூரியை யணாத்தனர்!

ன. மக்கட்பகுதியிலும் பெண்பாலா அழுகை எங்காட்டுப் பாவல்ல வரும் புணர்த்துரைத் திருக்கின்றனரே யென்று எனக்கு மறுப்புப் பேச முன் னிடுவிரேல், எனது கட்சியையே முற்றிலும் நிலைநாட்டினீராலீர். எறும்பி கள் நற்றீனியென் நேரமாற்றமகடையச் செழுந்தழழ பரப்பி, அவ்வெறும்பிகளைக்

குழியில் வீழ்த்திப் பிடிப்பது போல, மெய்ஜ்ஞாநத்தைப் பிடிக்க வந்த வேட்டு வர்கள் இம்மாதரா ரென வறிகிலிர் போதும்!

‘பெண்மை யென்பது பெரும் பேதைமைத்தே.’ என்றும்,
‘பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்

என்றும் வழங்கிவரும் மூதுரைகளைக் கருதிப்பார்ப்பிரேல், பேதைமை அதாவது அஜ்ஞாநமே அவர்கள் உள்ளும் புறம்பு மென்பதும், அஜ்ஞாநமே அவர்களுக்கு கணிகல னென்பதும், அதனுற்றுக்கீன அவர்கள் அழகில் மின்சினார்களென்பதும், அவ்வஜ்ஞாந மேலீட்டாற் பெற்ற வழகு கண்டே புலவரெல்லாம் அவர்கள் பாட்டே பாடி மகிழ்ந்தன ரென்பதும் நன்கு புலப்படும் அது பொருட்டே ஆங்கிலரும் பெண்பாலை அழகி னுயரிய பால் (Fairer sex) என்றனர்.

ஓ. மெய்ஜ்ஞாநத்திற்கு அழகீச யில்லை யென்பதற்கும், அழகெல்லாம் எனக்கும் என் வழிவந்தோர்க்குமே யுள்ள தென்பதற்கும், ஒத்துப்பாருங்கள்.

தாயுமானவன் தலையைப் பாடினு னெவன்?

தையலாரின் தலையைப் பாடாதா னெவன்?

இராமலிங்கத்தின் இடையைப் பாடினு னெவன்?

இளமைப்பெண்ணின் இடையைப் பாடாதா னெவன்?

தொல்காப்பியரின் தொடையைப் பாடினு னெவன்?

தோகைமாரின் தொடையைப் பாடாதா னெவன்?

அகத்தியர் முகத்தி னழகைப் பாடினு னெவன்?

அணங்கனர் முகத்தி னழகைப் பாடாதா னெவன்?

சற்று விடை பகருங்கள் பார்ப்போம்.

கீ. மெய்ஜ்ஞாநப் பொய்வடிவி பூண்டிருந்த அருணகிரியுப், இராமலிங்கமும், பட்டினத்திகளும், இன்னும் பலரும் அஜ்ஞாநப் பேரழகி லீடுபட்டுத் தாங்கமுடியாது, இக்முவது போன்று பாசாங்குசெய்தும், உருவகம்போலப் பாசாங்குசெய்தும், பிறர் கண்முடிப், பெண்ணாழகிகளின் பேரெழிலையும் கலனி யையுடைப் பாடிப் பாடிச் சிற்றினபம், சிற்றினபம், என்று பண்முறை சொல்லிச் சொல்லிப், பலதுளி பெருவெள்ள மென்பதற் கிணங்கப், பேரின்பமாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனர்னின், என்னழகி லீடுபடாதார் யாவர்?

இவர்கள் மெய்ஜ்ஞாங்க ளன்றுல் என்னைச் சற்று மறந்துதான் வேறு பாட்டுப் பாடலாகாதோ! அவர்கள் மெய்ஜ்ஞாங்க ளன்பதற்கும் என் பாட்டுத்தானு கிடைத்தது! வேறு என்னதான் கிடைக்கும்?

தாழுமானவர் பாட்டெடான்று கேளுங்கள்.

‘தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலேசிற் நிடையிலே நடையிலே சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே கிறுயிறை நுதற்கீற்றிலே பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த பொடியிலே யடியிலேமேற் பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே புந்திதனை தழையபவிட்டு’ இதன்மேல் இனி துழையவிடக்கூடாதெனப் பாடுகிறோ.

இராமலிங்கர் பாட்டெடான்று கேளுங்கள்.

‘கண்ணுறங்கே ஒறங்கிலுமென் கணவரோடு கலக்குங் கனவேகண் டூமகிழ்வேன் கனவொன்றோ நனவும் எண்ணடங்காப் பெருஞ்சோதி யென்னிறைவ ரெனையே பினைந்திரவு பகல்கானு தின்புறச்செப் கின்றூர் மண்ணுறங்கு மலையுறங்கு மலைகடது முறங்கு மற்றளவெல் லாமுறங்கும் மாநிலத்தீத நமது பெண்ணுறங்கா ளன்த்தாயர் பேசிமகிழ் கின்றூர் பெண்களைலாங் கூக்கின்றூர் பெருந்தவஞ் செய்தில்லே. இவருற்ற பேரின்பம் இருந்தவா வியப்பே வியப்பு!

பட்டினத்தார் பாட்டைக் கேளுங்கள்.

‘அஞ்ச வயதாகி வினையாடி யே உயர்தருஞாக குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளாம்ப வாழ்பதினாறு பிராயமும்வங்கு மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல் வண்டிமிர்தண்டொடை கொண்டைடுபுனோ... மணிபொனிலங்கு பணிகள்னிர்து மாசுதர்போகதர் கூடிவணங்க மதனசொரூப னிவெனன்மோக மங்கையர்கண்டு மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு கழியவெறிந்து மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு மனதுபொரும் வவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல சந்திகழ்கொங்கை மருவமுயங்கி யிதழுமுதன்டு தேடியமாழுதல் சேரவழுங்கி

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி* ருந்ததனங்களும் வம்பிலிமுந்து
மதனசுகந்த விதனமிதென்று வாலிப்கோலமும் வேறுபின்து
வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு கண்களிருங்கு
வப்புதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து வாதவிரோத குரோதமடைந்து
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே'

இதில் ஜங்கு வயதிலிருந்து பதினை வயது வருவதற்கு ஒன்றரை வரியில்
முடித்து, முத்தமிழின் கரை கண்டதெல்லாம் ஒரு சிடிக்கையில் முடித்துஉட்டு,
என்னுடைய விளையாட்டிற்கு எட்டு வரி செலவிட்டு, நரை, திரை, செங்கையிலோர் தடி யுட்பத இரண்டு வரியில் முடித்துவிட்டனர். இதனால் இந்த மெய்ஜ்
ஞாநத்தின் போக்கு எதிலைங்பதும, என்னுடைய செங்கோல் வலிமையும்
விளங்கும்.

இன்னும் அருணகிரியார் பாடிய திருப்புக் ஷேங்கிற திருவன்ன
ஒக்கழக கேள்வுக்கள் :

'மலரணி கொண்ணடச சொருக்கி லேயவன்
சொலுமொழி யின்பச செருக்கி லேகொடு
மையுமடர் செஞ்சுத் திருக்கி லேமூங—மதியாலே
மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வங்கொதாத திடத்தி லேவிழி—வலையாலே
நிலவெறி யநகக் குலுக்கி லேயெழில்
வைணவுனை செய்கைக் கிழக்கு லேகன
சிதிபறி யங்கப் பிழக்கி லேசெயு— மொயிலாலே
சிகமிய ஹங்குரக் குணத்தி லேபர
வசமூட னன்புற் றினக்கி லேயொரு
சிமிவகமி ணங்கிக் கணக்கி லேவெகு—மதிகேடாய்
அலையஙி ணோந்துற் பனத்தி லேயது
தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவர
வறிவும் பிங்கற் பனத்தி லேநித—முலைவேனே?'
என்று சொல்லி உலைகின்றனர்.

அருக்கு மகையர் மலரடி வருடியுங்
கருத்த றிக்தபி னரைதனி ஹுடைதனை

யலிப்பது மங்கள ராசிலை தடவிடி—யிருதோனும்
நண்க்கு மங்கையி னடிதொறு ககமெழ
வுத்தை மென்றப விடுகுறி கணுமிட
வடிக்க எர்தனின் மயில்குபில் புறவென—மிகவாய்விட

இருக்கு மக்கியின் மெழுகென வருகிய

சிரத்தை மிஞ்சிடு மலூபவா முறபவ
முறக்கை யின்கனி சிக்ரெண் விலகிய—முலைமேல்வீழ்
துருக்க வங்கிமெ யுருகிட வழுதுகு
பெருத்த வங்கியின் முழுகிமெ யுணர்வற
வழைத்தி இங்கண கலவியை மகிழ்வது—தவிர்வேணே?'

என்று சொல்லிச் சொல்லி மனப்பால் குடிப்பதில் தவிர்தலிலர்.

இவர் ‘சிச்சி! வேண்டாம், வேண்டாம்.’ என்று வெறுத்துத் துப்புகிற சித்
ரத் தனத்திற்கு இவர் சொல்லுகிற வக்கணையைக் கேளுங்கள்.

கமல மொட்டைக் கட்ட மித்துக் குழியியை
நிலைகு லைத்துப் பொற்கு டத்தைத் தமனிய
கலச வர்க்கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற—இளங்கை
கறுவி வட்டைப் பிற்று ரத்திப் பொருதப
சயம்வி ளாத்துச செப்ப டத்துக் குலவிய
கரிம ருப்பைப் புக்கொ டத்துத் திறல்மத—ணபிழேகாம்
அமலர் கொந்திக் கட்ட முந்குட் பொடிசெய்து
அதிக சக்கரப் புடப் ரக்கக் கொடுமையி
நடல்படைத்தச் சப்ப இத்திச் சபதமோ—டிருகாளம்
அழறதல் கற்பித் துப்பொ ருப்பைப் பரவிய
சிற ருப்பித் துக்க திர்த்துப் புடைப்பு
மயின வச்சித் தத்தன’மாம் !!!

2.1. இன்னுஞ் சற்றுப் பொறுமையுடன் கேளுங்கள். அழகைப் பாடத்
தேடியெடுத்த உருப்படிகள் யாவும் என் னினத்தின ரென்பது மட்டுமென்று.
அவர்களிடத்து இங் மேஜ்னாங்ச் சார்பான் கூறுபாடேதேனும் நேருபாடாக
வகைமானத்திருப்பின், அக்கறுபாடுகளையக்கரையோடு விலக்கி, எனது சார்பான
வற்றையே பாடிப்பாடுக் களித்தனர். மெஜ்னாங்கருவிகள் தலையிடத்தும்,
அஜ்ஞாங்கருவிகள் உடலிடத்தும் உளவெனக் கேட்டிருப்பீர்கள். அஜ்ஞாங்க
பேரழிகளாய் பெண்ணைப்பாடப்புகுந்த புலவன், அஜ்ஞாங்கருவிகள் திகழும்

டூற் பகுதியின் நுனிப் புறத்தைப் பிடித்துத் தொடங்கி, (பாதாதிகேசம்) தன் பாவன்மையிற் பெரும்மான்மையைக் கீழே செலவிட்டுக், களீட்சியாக மெய்ஜ்ஞா நக் கருவிகளிருக்கு மிடமாகிய தலையைப் பாடவிரும்பினன். அவ்வாறு இறதி பிற் பாடவிடுத்த தலைப்பகுதியிலும், மெய்ஜ்ஞாநப் பாங்கான சட்டித்தலை, ஏற நெற்றி, முனைநோக்குங்கண், என்பனவற்றையா அழகென்று கணக்கிட்டனன்? இன்று. இத்தகைய வருவை இழிவடிவென்று வெட்டவெளியாகவே சொல்லி விட்டுத், தலையிடத்தனவேனும் எனது தொழிலை அங்கிருந்து நடத்தும் வெல் அஞ் சொல், கொல்லுங்கண், வேட்டை நடை, குறுகிய நெற்றி, இருண்டகுழல், மருட்டும் பார்வை, கொவ்வை சிதம் இவைகளையே பாராட்டிச் சீராட்டிப் பாடுவன். மெய்ஜ்ஞாநத்தின் சார்பு சிறிது மிகையாகத் தன் தீவிளையாற் பெற்ற ஆண்பாலைத்தான் பாடப் புகுபவன், அங்கும் என் ஆட்சியை விளக்கும் வடிவ, தொழில்களையே உண்மையழகென வணர்ந்து, முறக்கு மீசை, விரிந்த மார்பு, மலைபோன்ற தோள், காளைபோன்ற நடை என்று பலவாறுகப் புகழ் வன்.

25. அஜ்ஞாநப் படையாளர்களாகிய பெண்பாலிற் ரேண்றியோ எரயி னும், அப்படைத்தொழிலிலுத்து, உதவிச் சம்பளப் பெற்று, மெய்ஜ்ஞாநத்தை நாடிச்செல்லும் நரைமுதாட்டி பெண்பாலே யாயினும், அவனுடைய நரைத்த கூந்தலையும், திரைத்த நெற்றியையும், தொங்கு கணங்களையும், பிறவும் எப் புலவர் அக்கரையோடு அழகெனப் புனைந்து பாடினார்கி பாடுகிறார்கி பாடுவார்?

26. நீங்கள் முதன் முக்கடவுளரென வணங்குகின்றீர்களே அவர்கள் தாம் எனக்கு முதற் தீள்ளைகள். அஜ்ஞாநம் என்கிற என் தொடக்கமின்றேல், அவர்கள் உருவாகியே யிராரென்பது உங்கள் மெய்ஜ்ஞாநத்தைக் கேட்டாலும் தெரியும். அம்மூவருள்ளும், திருமால்தான் என் பெயரெடுக்க வந்த அருமைத் திருப்பிள்ளை. அவனிடத்து எனக்கும், என்னிடத்து அவனுக்கும், தீராத அன்புண்டு. என் (அஜ்ஞாநத்தின்) ஆசைவடிவங்களான மீன், ஆஸை, பன்றி, கோளரி ஆகிய வடிவங்களைடுத்து விளையாடி, தான் சற்றுங் துன்புறுது பகைவர்களைக் கீழித்தெறிந்தனன். அவனுங்கூட இம் மெய்ஜ்ஞாநத்தின் வடிவாகிய மக்கள் வடிவில் சிறிது மருண்டு, குள்ளன், கோதண்டராமன், பரசுராமன், பலராமன், கண்ணன் என்று தோன்றி, இம் மெய்ஜ்ஞாநத்தின் வடிவ

ஷும்: குற்றத்திற்காக, அவன் பகவவரை யடக்குமுன் தான்பட்டபாடள வில்லை. இது கண்டு, இனி இந்த மேய்ஜ்ஞாநத்தினுடைய வடிவு கூடவே கூடா ஆதாரது வெறுத்துக், குதிரை வடிவிற் ரோன்றலே தீர்மானித்திருக்கின்றனன். என் ஞருமங்த பிள்ளை திருமால்தான் எப்போதும் என் உள்ளத்திற் கிணங்கிய தொழிலிலே செய்து என்னகங் குளிர்விப்பவன். அவன் தோற்றங்கள் பத்தி அம் செய்த செயல்கள், பாகுபாடு படுத்திப்பார்க்கின், இருவகையிலடக்கும். அதாவது, ஆண்களைக் குத்து, வெட்டு, அடி, பிடி, சுசுகு, சிசுகு, வெல், கொல் என்பனபோன்றனவும்; பெண்களைக் குழுவு, தழுவு, இளகு, பழுகு, சிருங்பு, நெருங்கு, நிலவில் குலவு, வெளியில் உலவு என்பன போன்றனவுமே. இதனால் எனக்கிவன் எவ்வள வுக்கத பிள்ளை யென்பது தெரியும்.

உந். இன்னெருவன் நான்முகன் என்பாலும் நல்ல பிள்ளைதான். என் போக்கறிந்து இடைவிடாது பிறப்பித்த வண்ணமா யிருக்கின்றனன். ஆனாலும் அவனிடத்துச் சிறிது எனக்கு வெறுப்புண்டு. ஏனெனின், ஒவ்வொரு வேளை தடுமாறிப்போய், இம் மேய்ஜ்ஞாநம் போன்றவர்களை யுண்டாக்கிவிடு கிறன். அவர்களோடு நான் அக்கப்போர் கொடுக்கவேண்டி யிருக்கின்றது.

உச. எனது மூத்த பிள்ளை சீவனென்பான் ஒருவன்றுள் குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடரிக்காம்பு! அவனெரு பெரும் பித்தன். ஒன்றுங் தெரி யாத அப்பானி. ‘மூத்தது மோலை இளையது காளை’ யென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. நீங்கள் இப்போது மேய்ஜ்ஞாநத்தைத் தேடியதுபோல, முன் நேர்கால் உங்களைப்போன்ற நால்வர் மேய்ஜ்ஞாநத்தைத் தேடினார்கள். அப்போது இச்சிவண், பித்தம் போனபோக்கில் வந்தவன், எங்கும் என்னுட்சி விளங்குவதைக் கண்டு விவராசி, மூச்சஸிடமாட்டாது, வாய் திறக்கமாட்டாது, கண்சிமிட்டமாட்டாது, உடலசைக்கமாட்டாது, தறியொப்பந்தமாகக் குஞ்சி, கண்ணை மேலே வெருள் விழித்துக் கோரனியாக வலது கையை வட்டப்படுத்தி மார்பிடத்தைக்காட்டி, இடது கையைப் பரப்பிவத்துத் தொடையிடத்தைக் காட்டினிட்டு, இருந்த இடங் தெரியாது போயினன்*. என்னையாற் பையிற்

* ஐம் பொறிகளைச் செலவிடுங்காலும் அஜ்ஞாக மலங்களையே நூர் கேருகிறபடி யால் ஐம்பொறிகளை யடக்கவேண்டி யோகாசனத் தமர்க்கத் வித்தைக் கொல்லுகின்றது.

கட்டுண்டு கிடக்கும் குழவியிருவை*த்தான் அவன் கைக்குறியாற் காட்டி, 'இவ் வஜ்ஞாநத்தின் ஆடசிக்குத்தான் இவ்வாறு எல்லோருங் கீட்டுண்டு கிடக்க வேண்டும்; மூச்ச விடாதேயுங்கள்; வாய்த்திறவாதேயுங்கள். என்று குறித்துக் காட்டிப்போக, ஏதோ ஊழைக்குரு மெய்ஜ்ஞாநத்தைக் காட்டிவிட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு சிலவர் இன்னுங் திரிகிண்றனர். அந்நால்வரைப் போலத் தான் இம் மெய்ஜ்ஞாநத்தின் கோரணி கண்டு மருளாப்போகின்றீர்கள் போலும்.

உடு. இதுகாறும் என்னுடையவும், என்வழிவழி வந்தோருடையவும் அழகைத்தான் அழகென்று முக்காலத்திலும் எப்பாவலரும் பாடுவதென்றேன். அதனை நீங்கள் மறுக்க வேலாதானாலும், அவ்வாறு பாடற் கேற்ற அழகுதான் என்ன; அதன் சிறந்த கூறுபாடுகள் என்ன வென்று தெரிய விரும்பும் ஆவல் உங்களுக்கு மிகவும் இருக்குமல்லவா? அச்சிறப்புக் கூறுபாடுகளையும் சிறிது உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அதுகொண்டு நீங்கள் எங்கெங்கே இந்த மெய்ஜ்ஞாநம் தன் கைவரிசையைச் செலுத்தியிருக்கிறேன் என்றும், எவ்வெவ்வாவு தன் ஏமாற்றலை அரங்கேற்றி யிருக்கின்றேன்றும் கண்டு ணர்ந்து, மெய்ஜ்ஞாநம் அனுங்காதபடி உங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும் எளி தாகும். என் கட்டமைகைச் சொல்லும் போது மெய்ஜ்ஞாநத்தின் இழிவடிவையும் ஆங்காங்கே ஒப்பிட்டுக் காட்டவேண்டியுமிருக்கின்றது.

உசு. முதல் வகுப்பு அஜ்ஞாநச் செல்வங்களுக்குத் தலைவேறு உடல்வீவ றென்பது கிடையாது. வடிவு முழுவதும் பிறப்புக் கருவிகளோ நிறைந்துள்ளன. இவைகளைத் தாதுப்பொருள்கள் என்று ஆரியர் சொல்வார்கள். தமிழில் சொல்லுமிடத்து, 'தலையிலிகள்' என்று சொல்லவேண்டும்.

உள். இரண்டாவது வகுப்பு அஜ்ஞாநச் செல்வங்கள் தலை கீழாகவும், உடல் மேலாகவும், தலை முழுவதையும் மண்ணில் மறைத்துக்கொண்டு, உடல் முழுவதையும் புறத்தே காட்டித் தொண்டு, தலையெல்லாம் வாயோன்றுக்கீவ பெற்று, உடல் முழுதும் வயிறும் பிறப்புக் கருவியுமாகப் பெற்று, அவ் வயிற்றையும் பிறப்புறுப்புக்களையும் புறத்தே காட்டிக், கூசாமல் இருக்குது

இப்பொருள் ஈண்டு விரிக்கிறப்புக்கும். வேண்டியோர் ஆரியர் வளரியிட இளை The Tamil Alphabet—Its Mystic Aspect' என்னும் நூலிற்கண்டுகொள்ள.

அவற்றைக்கண்டு, பூத்திருக்கின்றது, காய்த்திருக்கின்றது, அழகம் மிகுந்தாலும் பொர்க்க விரும்புவார்கள். இவற்கை ஆரியர் மூஸம் என்று அழைப்பார். இவற்றைத் தமிழிற் சொல்லவேண்டின், ‘தலைகிழுன’ என்னல் என்றாலும்.

உ.அ. மூன்றுவது வகுப்பு அஜ்ஞாங்க செல்வங்கள், தலையும் உடலும் சமமட்டத்திலிருக்கப் பெற்று, நேர் நோக்கு முற்றுப்பெறுதன. இவற்றுள் உயர்ந்த அஜ்ஞாங்க செல்வங்கள் நெருங்க சிலத்தைப் பார்ப்பன. குறைந்த அஜ்ஞாங்க செல்வங்கள் சிறிது நிலத்தை எட்டப் பார்ப்பன. இவைகளுக்குக்கண், காது, மூக்குண்டானாலும், அவைகள் அற்பத்தோடு, அந்த அற்பமும் அஜ்ஞாங்க தொழிற்கே செலுத்தப் படுவன. தலையில் பெரும்பகுதி வாயாகவே யுடையன. உடலிற் பெரும்பகுதி வயிருகவும் பிறப்புறுப்பாகவும் உடையன. இவை களையும் மக்களையும் உட்படுத்தி ஆரியர் ஜீவர் என்பர். தமிழிற் சொல்லவேண்டின், ‘கீழ்நோக்கிகள்’ என்பது சாலும். இப்பெயர் மக்களையும் பிரித்துவிடும்.

உ.க. நான்காவது வகுப்பு அஜ்ஞாங்க செல்வங்கள், தலை மேலும் உடல் கீழுமாகப் பெற்றன; நேர் நோக்குப் பெற்றன; கண், காது, மூக்குகள் பெற்று, அவைகளில் சிறிது இம் மேல்ஜ்ஞாங்க புகவிடுவன; அதனால் இன்னறபடுவன; மேற்றலை வீங்கி, வாயுறுப்புக் குறைந்து, வாய்க்குத் தின்னும் வேலை போதாது, ஒருவேளை உரிமையாய என்றொழிலையும், மற்றோர்வேளை இந்த மேல்ஜ்ஞாங்க தின் தொழிலையும் ஆற்றிக்கொண்டிருப்பன; உடலில் வயிறுங் குறைந்து, பிறப்புறுப்புக்களுங் குன்றி, இன்பங்களெல்லாங் கெட்டுத், துன்பம் மிகுந்துள்ளன. இவைகளை ஆரியர் நரன் என்பர். தமிழிற் சொல்லவேண்டின் ‘நேர் நோக்கிகள்’ என்னலாம்.

உ.ங. இதெல்லாம் கழிந்ததுதான் இழிவடிவான மெய்ஜ்ஞாங் வகுப்பு. இவ்வகுப்பு இயற்கையில் உண்டாவதில்லை. ஏனெனில், இயற்கை என்கை பண்ணி யில்லையாகலீன், அழகு பொருந்தித்தான் பிறப்பெல்லாம் இருக்கும்

உ.உ.க பகுதிகளில் சொல்லியுள்ள பொருள்கள் விரிவாக ‘The Evolution of Intellect in co-ordination with Form’ என்கிற தலைப்பில் வேறாகப் பதிப்பில் உரும்.

மிறந்தமே இந்த மெய்ஜ்ஞாநம் போன்ற சிலர் என்னிடத்து ஆராணம் கொண்டு, தங்கள் வடிவைக் குட்டிச்சுவரடித்துக் கொள்ளுகின்றனர். எனவே ரெனின், தலையிலுள்ள வாயின்ரூபிலீச் சிறுகச் சிறுக விட்டொழித்துத், தன யைப் பெருக்கச் செய்து, வயிற்றை ஒட்டச் செய்து, மிறப்புறப்புக்களைச் சண்டிச் சன்னமாக்கி, கீழே பார்ப்பதை விட்டு, நேரே பார்ப்பதை விட்டு, மேலே சுழிமுனையிலே பார்த்துப் பார்த்துக் கெடுகின்றனர். இத்தகையோர் சிறு பான்மையோரே.

ஈக. இவர்கள் தலையைப் பெருக்கி வாயைச் சுருக்குவானேன்? அவ்வாறே வயிற்றைச் சுருக்குவானேன்? சர்வம் அஜ்ஞாந மயமா யிருக்கச்சே, அதாவது என்மயமா யிருக்கச்சே, எனக்கு எறும்பு புகக்கூடிய, பூச்சி, பூராண் புகக்கூடிய, குளிர் புகக்கூடிய, மெய்ஜ்ஞாநம் புகக்கூடிய, காதுகளைன்னும் ஒட்டடைகளே துக்கு? அவை மிகையன்றோ? அனிகள் தொங்கலாடுவதற்கு வேண்டிக் காதென்னும் தோல் இருந்தால் போதாதா? ஒளி புகும் தொளையில்லாக் காது தான் சரியான காது என்னுது, அப்படியே ஒளிபுகாக் குருட்டுக் கண்களே சரியான கண்களைன்னுது, குளிர்காலத்தில் காதுக்குல்லாய் தேடுவதேன்? வெய்யிலைக் காணில் புகையாடி தேடுவதேன்? என்னையன்றி, அதாவது அஜ்ஞாநத்தையன்றி, வேறொன்று மில்லாதிருக்கச்சே, ஒருவன் சொல்வது என்னை விடப் புறம்பா யேதிருக்கும்? ஒருவன் காட்டுவது என்னை விடப் புறம்பா யேதிருக்கும்? புறம்பானவொன்று இல்லாத வரையில், கேட்கக் காட்டதூக்கு? பார்க்கக் கண்ணோதிற்கு? அப்படியே முகர் முக்கேதுக்கு? இதெல்லாம் நன்காராய்ந்து என்னுடைய அஜ்ஞாநச் செல்வங்களுக்குக், குருட்டுக்கண், செவிட்டுக்காது, மொன்னை மூக்குப் போதுமென்று வைத்து, இவ்வாரூட்டடைகளை மும் மீதி செய்ததை வீணுக்காமல், ஒருவருக்குங் கொடாது ஒண்டித் தினியாகத் தின்ன ஒரே தொண்டியாக வாயைச் செய்தேன். அதற்கேற்ப உடலை லாம் வயிறும் இன்னென்றுமாகச் செய்தேன். ஆகையால் என் வழி வழி வந்த அஜ்ஞாநச் செல்வங்களை யநிவதற்கு மாத்திராக்கோல் இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதாவது—

சிட்டேத்தலீ, புட்டிவயிறு, தலையெங்லாம் வாய், உடலேல்லாம் வயிரும் இன்னேன்றும்.

இலுவங்கக்டூருகன் யெஙதி காண்கிறம் என்னநமைச் சொல்லுமேனாறு கூடுள்.

என்னருமந்த செல்வர்களே! என்னீருமைத் தம்பி இஇ!! இப்போது காலதாழன்னே இவ்வளவு நேரம் என்னுடைய முதுரிமையையும், என்னுடைய நாய்க் காப்பன்புகளையும், என்னுடைய செல்வாக்கையும், என்னுடைய வலிமை அய்யம் என்னுடைய ஒப்பிலா அழகையும், இன்னும் யிறவற்றையும், எடுத்துக் கொட்டுப்பட்டனரே: ஏதோ நீ ஆகைக்குப் பூண்டபட்டத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்வே பன்னாறு அஞ்சாதே. யான் துய்த்துத் துய்த்துச் சலித்தது ஆகையினாலே, இக் காழ்கல் ஒழுங்கெடுத்துச் சொல்லி, உரியவன் யானுகையாலே, என்கைப்பட எனகைப் பட்டங்கட்டி, உன்பட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்திவக்கவே வந்தேன். எனகை ஐரோப்பியநாட்டில் வேலையிருக்கிறது; அவ்விடம் தமிழை மாத்திரம் ஈழத்துக்கொண்டு போய்வருகிறேன்: * -

இந்தா தம்பி! மேய்ஜ்ஞாநம்! அஜ்ஞாந ராஜ்யம்,
சார்ந்தள்ளவும், கடலநீர்ந்தள்ளவும்,
பாருள்ளளவும், அஜ்ஞாநப் பேருள்ளளவும்,
தந்தேன்! தந்தேன்! தந்தேன்!.....(இந்தா)

அஜ்ஞாநம்.

விஷை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு போவதாகச் சொல்லியது அஜ்ஞாந ராஜ்யத்தில் தமிழ் சேராதாகவின். மற்ற அஜ்ஞாநமயமான யாவையும் தத்தம் செய்து, ஞாநமயமான தமிழைக்கொடாது வைக்கதென்றபடி.

இந்தப்பல்லவி அநுநாகல்க் கவிதாயின் இராமாயணக் கீர்த்தனையில் ‘இந்தா வராஞ்சனு இலங்காபுரி ராஜ்யம்’ என்ற கீர்த்தனையைத் திரித்தது. அங்கு இராமன் தன் சொக்கத்தில்லா ஜூலாக்கையைத் தத்தம் செய்கிறான். இங்கு இந்தி, தன் சொக்கமான அஜ்ஞாந ராஜ்யத்தைத் தத்தம் செய்வது அதனிலும் பொருத்தமானது.

